Základní panel / Infotafel

Základní informace o trase
Grundlegende Infotafel

Naučná stezka
Lehrpfad

Po stopách uranového hornictví „Uranová Golgota“
Auf der Spur des Uranbergbaues „Uran - Golgatha“

Hornictví po roce 1945

Obnovou Československého státu v roce 1945 a v následujícím období vznikly zejména v souvislosti s rekonstrukcí hospodářství značné požadavky na maximální využití domácí surovinové základny. Znárodnění dolů započalo již roku 1945 dekretem presidenta republiky č. 100 a bylo dovršeno v důsledku únorových událostí roku 1948. Veškeré řízení těžby a zpracování nerostných surovin převzal stát, čímž se i rudné hornictví dostalo zcela do státních rukou.

Jáchymov byl na konci II. světové války jediným známým nalezištěm uranu na území kontrolovaném Sovětským svazem. Ačkoli zdejší zásoby uranové rudy sami sovětští odborníci tehdy odhadovali pouze na zhruba 1000 tun, nabyl Jáchymov pro SSSR v krátkém období 1945 - 1946 zásadní důležitosti. Umožňoval zahájit vývoj sovětské jaderné zbraně do doby, než budou objevena naleziště bohatší.

Uzavřením mezivládní dohody mezi Československem a Sovětským svazem o vyhledávání, těžbě a dodávkách radioaktivních surovin již v roce 1945 a ustavením Jáchymovských dolů k 1. lednu 1946 vzniklo samostatné uranové hornictví, přímo řízené státem.

Z počátku byl jeden národní podnik – Jáchymovské doly, pod který spadaly doly Rovnost, Svornost a Bratrství v Jáchymově. V rámci dalších reorganizací, nutných z hlediska zvýšení počtu těžebních závodů a také objemu těžby, byly vytvořeny organizační varianty tohoto podniku v Horním Slavkově a Příbrami.

Základní data v historii JD Horní Slavkov

1945 – 23. listopadu podepsána dohoda o společném podniku na těžbu rud obsahujících radium mezi Československem a Sovětským svazem.

1946 – 1947 - 1. ledna 1946 zřízeny Jáchymovské doly n.p.

Se vznikem důlní organizace Jáchymovské doly se sídlem v Jáchymově k 1.1. 1946 došlo k rozvoji nejprve průzkumných a následně i těžebních prací na ložiscích Horní Slavkov, Nadlesí a Čistá.

První prospekční práce byly zahájeny v roce 1946 jz. od Horního Slavkova. Jako jedna z prvních rudních struktur byla objevena žíla Zdař Bůh. Na ní byly zaraženy úklonné jámy - č.1 Zdař Bůh a jáma č. 2 Prokop.

srpen 1947 – příchod prvních německých válečných zajatců do Slavkova

1948 – V tomto roce byl prokázán průmyslový charakter uranového zrudnění v centrální části rudního pole a bylo zahájeno hloubení jámy č.3 Barbora a jámy č. 4 Barbora. Vzniklý důlní komplex nesl název Barbora a vrcholu hornických prací dosáhl v letech 1954 - 1957. S ubývající intenzitou hornických prací v ostatních částech revíru se stal závod Barbora centrem hornické činnosti celého ložiska.

Rovněž bylo prokázáno uranové zrudnění jjv. od Horního Slavkova. V rámci dobývacího prostoru Ležnice byla založena jáma č. 5, jež se později stala nejhlubším dolem revíru, dosáhla hloubky 507 m

1949 – Bylo pokračováno v průzkumu v jižní části ložiska na úseku Krásný Jez. Později zde byly založeny dvě jámy - 6A a 6B.

Na základě výsledků průzkumu v západní části rudního pole, probíhající taktéž v roce 1949, byla vyhloubena jáma č. 7, s hloubkou 207,5 m a čtyřmi patry.

- Místo německých zajatců začínají pracovat v dolech vězni. Zřízeny 4 tábory.

1950 – Byla založena jáma č. 8. Na základě příznivých geologických výsledků na štole Barbora-jih, začalo hloubení jámy č. 9 do hloubky 144,7 m. Byla situována asi 1 km jižně od jámy č. 3 a spolu s nevýznamnou šachtou č. 10 tvořila závod Barbora-jih.

V blízkosti jámy č.7 začaly práce na jámách č. 11 a č.15. Tyto tři jámy spolu se štolou Pichtova hora tvořily závod Pichtova hora. Provoz na jámě č. 15 byl ukončen v roce 1953, na jámě č. 11 v roce 1955. V roce 1956 byl závod Pichtova hora zrušen a zbývající objekty přičleněny k závodu Zdař Bůh. Práce na jámách č. 7, 11 a 15 byly ukončeny v roce 1960.

V roce 1950 byly též zaraženy i jámy č.12, č.13 a č.14, na sz straně revíru.

1951 – Jáma č.17 byla vybudována u Nadlesí, kdy byla vyražena ze štoly č.12, která pak tvořila její 1.patro.

1952 – Po provedeném povrchovém průzkumu byla v červnu u Bošířan zaražena šachta č.18. Byla vyhloubena do hloubky 308 m a z ní postupně otevřeno šest důlních pater. Jednalo se o poslední šachtu na Slavkovsku.

- JD požadována likvidace slavkovské porcelánky
- město je prohlášeno Městskou památkovou rezervací
- Zaražena jáma č.20 u bývalého města Litrbachy

1953 – Byl spuštěn provoz na chemické úpravně uranových rud v úpravně ve Vlčí. Zpracovávaly se zde hlavně chudé rudy.

- zaražena poslední samostatná jáma revíru č.21 nad Krásnem, když příkaz k jejímu zaražení byl vydán 3.8.1953.

1955 –ukončena činnost vězeňských táborů na Slavkovsku

1956 – 29.ledna 1956 vznikla pobočka OBÚ Horní Slavkov (trval do 21.srpna 1959)

- 14.2.1956 – likvidace šachet 11, 12, 15 a 17.
- **K 1.dubnu Vzniká n.p. Jáchymovské doly Horní Slavkov**.

1957 – Podnik Jáchymovské doly začíná vydávat svoje vlastní noviny – Kahan

1958 – šachta č.9 je předána Rudným dolům Příbram, později součást závodu Stannum

1959 – 1. října – Závod Horní Slavkov byl zrušen a likvidaci ložiska provedl koncem roku 1962 likvidační úsek závodu Zadní Chodov podniku JD Jáchymov.

1962 – červenec – začalo zatápění uranového revíru odstavením čerpadel na jámě č.8.

Kromě ložiska Horní Slavkov se v oblasti Slavkovského lesa nacházela uranová ložiska Nadlesí a Čistá. Ložisko Nadlesí bylo asi 3 km na sz. a ložisko Čistá 7,5 km jz. od Horního Slavkova. Svým významem v těžbě uranové rudy byly řádově menší a řadí se mezi malá uranová ložiska. Hornické práce na ložisku Nadlesí probíhaly v letech 1951 - 1955, na ložisku Čistá v letech 1953 - 1957.

1994 – začíná ražba štoly Nová Barbora, která má za cíl odvodnit uranový i cíno-wolframový revír.

1998 – štola Nová Barbora je dokončena

2001 – štola je dána do provozu včetně vybudované čisticí stanice v Údolí.

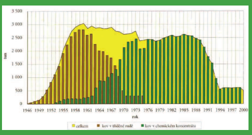

Celková produkce uranu v celé ČR za období 1946 – 2000 činí téměř 107 080 tun uranu. V počátcích se uran vyvážel ve formě tříděných rud, později ve formě chemického koncentrátu (tzv.yellow cake – žlutý koláč).
Die gesamte Uranproduktion in ganz Tschechien für den Zeitraum 1946-2000 macht fast 107 080 Tonnen Uran. Anfangs wurde Uran exportiert in der Form von sortierten Erzen, später in der Form von chemishen Konzentrat (sog. Yellow cake-gelber Kuchen).

Bergbau nach dem Jahr 1945

Durch den Wiederaufbau der Tschechoslowakischen Republik im Jahr 1945… und in den nächsten Zeitraum entstanden hauptsächlich in zusammenhang mit der Wirtschaftsrekonstruktion erhebliche Forderungen an die maximale Nützung der heimischen Rohstoffgrundlage. Die Nationalisierung der Gruben begann schon im Jahr 1945 durch das Dekret Nr.100 vom Presidenten der Republik und wurde vollendet in folge der Ereignise in Februar im Jahr 1948. Die sämtliche Leitung der Förderund und Verarbeitung der Rohstoffe übernahm der Staat, wodurch auch der Erzbergbau ganz in die Staatshände übergegangen ist.

Joachimsthal war am Ende des II. Weltkrieges der einzige bekannte Fundort von Uran auf den Gebiet das durch die Sowjetunion kontroliert wurde.Obwohl die hiesigen Vorräte des Uran Erzes durch sowjetische Fachmänner nur auf etwa 1000 Tonnen abgeschätzt wurden, Joachimstahl erlangt in einen kurzen Zeitraum von 1945-1946 eine grundsätzliche Wichtigkeit für die Sowjetunion.Er ermöglicht den Beginn und die Entwicklung der sowjetischen Atomwaffe bis zu der Zeit, bis man reichere Fundorte endeckt.

Zwischen der Tschechoslowakischen Republik und der Sowjetunion wurde schon 1945 ein Abkommen über Ermittlung, Förderung und Lieferung der radioaktiven Rohstoffe abgeschlossen und durch die Gründung der Joachimstahl Gruben zum 1. Januar 1946 entstand ein selbständiger Uranbergbau,direkt vom Staat gesteuert.

Zuerst war ein volkseigener Betrieb –Joachimstahl Gruben. Unter diese die Gruben Rovnost, Svornost und Bratrství in Joachimsthal angehören. In Rahmen weiterer Reorganisationen, notwendig aus der Sicht der Errichtung mehrerer Förderungsbetriebe und Erhöhung des Förderungumfangs,wurden weitere Organisationsvarianten dieses Betriebes in Slaggenwald und Přibram errichtet.

Die Grunddaten der Geschichte der Joachimstahlgruben Schlaggenwald

1945 - 23.November wurde ein Abkommen unterschrieben über die Gründung eines gemeinsamen Betriebes der Erzförderung die Radium enthalten zwischen der Tschechoslowakai und der Sowjetunion

1946 - 1947 - 1. Januar 1946 entsteht der volkseigener Betrieb Joachimsthalgrube. Mit der Entstehung der Organisation Joachimsthalgrube mit den Sitz in Joachimsthal zum 1.1. 1946, kommt es zur Entwicklung zuerst der Erkundungs und weiter der Förderungsarbeiten in Schlaggenwald, Nadlesi und Lauterbach.

Die ersten Erkundungsarbeiten wurden im Jahr 1946 aufgenomen, Als eine der ersten Erzstrukturen wurde der Gang „Zdař Bůh“ entdeckt. Auf ihm waren Abfallschächte Nr.1 - Zdař bůh a Nr.2 - Prokop.

August 1947 - die ersten deutschen Kriegsgefangenen kommen nach Schlaggenwald

1948 – In diesen Jahr wurde der Erkundungscharakter des Uranerzhaltigen Lagers in den Zentralteil des Erzfeldes bestätigt und wurde mit den Schachtarbeiten der Grube Nr.3 Barbora und der Gruber.4 Barbora begonnen. Der entstehende Grubenkomplex heisst Barbora und der Höhepunkt der Bergarbeiten ist in den Jahren 1945-1947. Wie die Intenzität der Bergarbeit nachlässt in den sonstigen Teilen des Reviers, wurde der Betrieb Barbora zum Zentrum der Bergtätigkeit des ganzen Erzlagers. Es wurde ebenfalls Uranvererzung südöstlich von Schlaggenwald bestätigt.

In Rahmen des Abbauraumes Ležnice wurde die Grube Nr.5 angelegt, die später die teifste Grube des Reviers wird mit der Tiefe von 507 m.

1949 – Wurde weiter in Süden der Grube auch der Abschnitt Krásný Jez erkundet. Später wurden hier zwei Gruben angelegt - 6A und 6B.

Auf Grund der Erkundung in den Westteil des Erzfeldes, die auch in Jahr 1949 durchgeführt werden, entsteht die Grube Nr.7 mit der Tiefe von 207,5 m und 4 Stockwerken.

Anstatt der Deutschen Gefangenen fangen in den Gruben Häftlinge zu Arbeiten an. Es werden 4 Lager gegründet.

1950 – Wurde die Grube Nr. 8 angelegt. Auf Grund von guten geologischen Ergebnisen an der Grube Barbora-süd, begann die Ausschachtung der Grube Nr.9 bis in die Tiefe 144,7 m. Sie wurde etwa 1 km nach Süden situiert von der Grube Nr.3 und zusammen mit der unbedeutungsvollen Grube Nr.10 bildete sie den Betrieb Barbora-süd.

In nähe der Grube Nr.7 beginnen Arbeiten an den Gruben Nr.11 und Nr. 15. Diese drei Gruben zusammen mit den Stollen Pichtova hora bildeten den Betrieb Pichtova hora. Der Betrieb an der Grube Nr. 15 wurde im Jahr 1953 beendet, an der Grube Nr.11 in Jahr 1955. Im Jahr 1956 wurde der Betrieb Pichtova hora liquidiert und die verbliebenen Objekte wurden zu den Betrieb Zdař Bůh zugeordnet. Die Arbeiten an den Gruben Nr.7,11 und 15 wurden im Jahr 1960 beendet. Im Jahr 1950 wurden die Arbeiten auch an den Gruben Nr. 12,13 und 14 auf der Nordwestseite des Reviers, beendet.

1951 – Die Grube Nr. 17 wurde in Nadlesí gegründet, wo sie von der Stolle Nr. 12 vorgestossen wird,die dann ihren 1.Stock bildet.

1952 – Nach der Durchführung der Tagvorschung wurde in Juni bei Bošířan die Grube Nr. 18 angelegt. Ihre Tiefe war 308 m und von ihr wurden nacheinander 6 Grubenstocke geöffnet. Hier handelte es sich um die letzte Grube in Schlaggerwald.

- Die Joachimsthaler Gruben vordern die Liquidierung der Porzelanfabrik von Slaggenwald
- Die Stad wurde zur Denkmalsreservation erklärt
- Die Grube Nr.20 wurde bei der ehemaligen Stad Lauterbach angelegt

1953 – Wurde die chemischen Aufbereitungsanlage der Uranerze in Vlčí in betrieb gesetzt. Hier wurden haptsächlich arme Erze verarbeitet.

- Wurde die letzte selbständige Grube des Reviers Nr.21 über Krasno eingeschlagen.Die Anweisung zur einschlagung wurde am 3.8.1953
ausgegeben.

1955 – Wurde die Tätigkeit der Häftlingslager in Schlaggenwald beendet

1956 – 29. Januar 1956 entsteht die Zweigstelle vom Bergamt Slaggenwald (dauert bis 21. August 1959)

- 14.2.1956 – Liquidation der Gruben Nr.11, 12, 15 a 17.
- **zum 1. April entsteht der volkseigene Betrieb Joachimsthaler Bergbau Schlagenwald**

1957 –Der Betrieb Joachimsthal Gruben beginnt mit der herausgabe seiner eigener Zeitung –Kahan

1958 – die Grube Nr. 9 wird den Betrieb Erzgruben Příbram übergeben, später bestandteil des Betriebes Stannum

1959 – 1. Oktober – der Betrieb Schlaggenwald wurde aufgelöst und die Liquidation des Erzlagers wurde ende des Jahres 1962 von Betrieb Zadní Chodov des Betriebs Joachimsthaler Bergbau durchgeführt.

1962 – Juli- beginnt die Überflutung des Uranreviers durch Abschaltung der Pumpen auf der Grube Nr.8 Auser der Uranlager in Gebiet Schlaggenwald befanden sind Uranlager in Nadlesi und Lauterbach. Das Lager in Nadlesi war etwa 3 km nordwestlich und das Lager Lauterbach 7 km südwestlich von Schlaggenwald. Mit ihrer Bedeutung in den Tagebau des Uranertzes gehören sie mehr zu den kleineren. Die Bergbauarbeiten bei den Lager Nadlesi wurden in den Jahren 1951-1955 durchgefürt und bei den Lager Lauterbach in den Jahren 1953-1957

1994 – Einschlagung der Grube Neue Barbora, die die Aufgabe hat, das Uran und Zinn-wolframrevier zu entwässern

1998 – die Grube Neue Barbora ist beendet

2001 – die Grube wurde in Betrieb gesätzt inklusive der Reinigungsanlage in Udoli

Pracovníci JD

V městské kronice z roku 1947 se dočteme:

“Život města začal být určovaný výhradně hornickou činností. Vyjma továrny na porcelán, tehdy Bohemia, všechny ostatní podniky likvidují a obyvatelstvo, bohužel i včetně zemědělců, nastupuje u Jáchymovských dolů. Ani daleké okolí však nestačí zásobovat Slavkov pracovními silami.”

Nebyl dostatek pracovních sil. Noví pracovníci se sháněli hlavně náborem s nabídkou vysokých výdělků. Protože ani to nestačilo, začala se i v Horním Slavkově praktikovat zkušenost s použitím práce nesvobodných sil, nejdříve německých válečných zajatců, později vězňů.

Němečtí váleční zajatci

V městské kronice se píše, že okamžitě po zaražení jámy č. 1 – Zdař Bůh byl v blízkosti zřízen tábor pro německé válečné zajatce. Jeho vznik není přesně určen, ale je znám přípis - „Opatření pro zabezpečení zajateckých táborů“ ze srpna 1947, kdy v bodě 6 se hovoří o přísunu 100 zajatců do Horního Slavkova. Je však zcela jisté, že od ledna roku 1948 v Horním Slavkově již zajatci běžně na šachtách pracovali. Nevíme přesně, kdy byl tábor zřízen, ale dle výkazu strávníků měl v lednu 1948 celkem 184 vězňů, kvalitu jídla prověřoval německý doktor.

V roce 1949 byli tito postupně nahrazováni vězni. Pro ně byly zřízeny v Horním Slavkově celkem 4 tábory a z nich vězni docházeli pracovat na určité šachty.

Počet pracujících německých zajatců v uranovém hornictví (Jáchymov, Horní Slavkov a jiné):

Rok	1946/3	1947	1948	30.9.1949	1.1.1950
Počet	100	1 956	3 663	3 370	1 500

Zajatci a vězni z vězeňských táborů byli na uranových dolech ve Slavkově zaměstnáni od poloviny roku 1947 do roku 1955. Němečtí váleční zajatci byli postupně (hlavně však v roce 1949) z pracovišť JD odvoláváni a začátkem roku 1950 opustili němečtí váleční zajatci JD úplně, mimo těch, kteří podepsali smlouvy o další práci v JD.

Vězni

S ohledem na skutečnost, že zmizí zdroj pracovních sil vytvořený zajatci, musely se úřady orientovat na domácí zdroje. Rozjel se organizovaný nábor, kterému se říkalo akce A.

Paralelně s touto akcí se však sáhlo k nasazení vězňů. Na rok 1949 bylo nárokováno „dodání“ 5,5 tisíce vězňů. Později se požadovalo navýšení těchto kvót. Ministr uložil velitelství Sboru vězeňské stráže, že musí spolupracovat s trestním odborem (rozumí se ministerstva spravedlnosti) a se Státním soudem a získávat přímo tam evidenci osob, s jejichž odsouzením se počítá a u nichž je možno počítat s pracovním nasazením!

Převážnou část vedoucích zaměstnanců dolů a rozhodujících odborníků tvořili zpočátku sovětští odborníci, jejichž přítomnost vycházela z plnění smlouvy z 23. listopadu 1945.

Hmotná zainteresovanost pracovníků na zdejších šachtách byla úměrná vysokému ocenění těžené rudy. Protože trval ještě přídělový systém potravin, byly pro zdejší horníky vydávány zvláštní příděly potravin. Bylo jich tolik, že jejich přebytek posílali horníci svým rodinám do vnitrozemí.

Náborová střediska

Problém pracovních sil provázel celou existenci Jáchymovských dolů. Již v únoru 1956 se konstatuje, že potřeba pracovníků je kryta z náborů, ale tito pracovníci po určité době odcházejí. V letech 1953 – 1955 odešlo od JD, a to buď předčasně či po skončení závazku nebo trestu, celkem 41 646 pracovníků. Pracovní smlouvy si prodloužilo jen 14 320 pracovníků. K trvalému zaměstnání se přihlásilo jen zhruba 3 000 pracovníků.

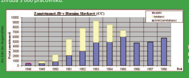

Die Angestellten der Joachimsthaler Bergwerke in Schlaggenwald

- 🟥 Gefangenen
- 🟨 Strafgefangenen
- 🟦 Zivilangestellten

Arbeiter der Joachimsthaler Gruben

In der Stadkronik vom 1947 kann man nachlesen:

„Das Leben in der Stadt wurde nur noch ausschliesslich von der Grubentätigkeit bestimmt . Ausgenommen die Porzelanfabrik, damals Bohemia. Alle sonstige Betriebe werden liquidiert und die Einwohner, leider auch die Landwirte, treten in den Joachimsthaler Grubben an. Aber auch die Arbeitskräfte aus der weiten Umgebung reichen nicht aus.“

Es waren nicht genug Arbeitskräfte. Neue Arbeiter wurden hauptsächlich durch Anwerbung von Arbeitskräften durchgeführt mit den Angebot von hohen Verdienst. Weil aber auch das nicht aussreicht, wird in Schlaggenwald die Erfahrung mit der Arbeit mit unfreien Kräften praktiziert. Zuerst sind es deutsche Kriegsgefangene, später Häftlinge.

Deutsche Kriegsgefangene

In der Stadtkronik ist geschrieben, das augenblicklich nach den Anschlag der Grube Nr.1-Zdař Bůh, ein Lager mit deutschen Kriegsgefangenen errichtet wurde. Die Entstehung ist nicht genau bestimmt, aber die Zuschrift vom August 1947 ist bekannt – „Massnahme für Sicherung der Gefangenenlager“, wo in Punkt 6 von Einlieferung etwa 100 Gefangener nach Slaggenwald geschprochen wird. Aber es ist völlig sicher, das ab Januar 1948 in Schlaggenwald Gefangene in den Gruben laufend gearbeitet haben. Wir wissen nicht genau, wan das Lager errichtet wurde, aber aus der Nachweisung der Kostgänger, hatte das Lager im Januar gesamt 184 Gefangene. Die Qualität des Essen wurde von einen Deutschen Artzt überpüft.

Im Jahr 1949 wurden diese allmählich von Häftlingen ersetzt. Für sie wurden in Schlaggenwald gesamt 4 Lager errichten, von da aus gingen die Häftlinge an bestimmte Gruben arbeiten.

Die Anzahl der deutschen Gefangenen in den Urangruben (Joachimstahl, Schlaggenwald, u.a.):

Jahr	1946/3	1947	1948	30.9.1949	1.1.1950
Anzahl	100	1 956	3 663	3 370	1 500

Die Gefangenen und Häftlingen arbeiteten in den Urangruben in Schlaggenwald vom Halbjahr 1947 bis 1955. Die deutschen Gefangenen wurden allmählich aus Joachimstahl abberufen.Hauptsächlich aber im Jahr 1949 und anfangs 1950 haben die deutsche Gefangenen Joachimstahl ganz verlassen, auser dieser, die die weitere Zusammenarbeit in Joachimstahl unterschrieben haben.

Häftlinge

Mit Hinsicht auf die Tatsache, das die Quelle der Arbeitskräfte von Kriegsgefangene verschwindet, müssen sich die Ämter auf einheimischen Quellen orientieren. Es wurde eine Anwerbung organisiert, die man Aktion A nante.

Parallel mit dieser Aktion wurden aber Häftlinge eingesetzt. Im Jahr 1949 wurde der „Anschpruch“ auf 5,5 tausend Häftlinge gesetzt. Später wird diese Zahl noch erhöht. Der Minister hat den Befelshaber der Korps von der Gefängnis Wache als Aufgabe gelegt, das sie mit den Strafabteilungen zusammenarbeiten müssen (versteht sich das Gerechtigkeitsministerium) und den Staatsgericht und direkt die Evidenz der Personenen zu gewinnen, mit dessen Verurteilung man rechnet und mit dennen man weiter rechnen kann als Arbeitskraft!

Den vorwiegenden Teil der leitenten Angestellten der Grube und der entscheidenden Spezialisten waren sowjetische Spezialisten, dessen gegenwart von den Vertrag von 23.Nowember 1945 hervorgeht.

Materielles Interesse der Arbeiter auf den Gruben war angemessen der hohen Abschätzung des gefördeten Erzes. Weil noch das Zuteilungssysthem der Lebensmittel gilt, wurden den Bergarbeitern extra Lebensmittel zugeteilt. Die überschüssigen Lebensmittel schickten die Bergarbeiter den Familien.

Anwerbungszentrum

Das Problem der Arbeitskräfte dauerte die ganze Zeit der Existenz der Joachimsthaler Gruben. Schon in Februar 1956 wurde konstatiert, das der Bedarf der Arbeiter gedeckt wird von der Anwerbung, aber diese Arbeiter nach einer bestimmten Zeit wieder gehen. In den Jahren 1953-1955 haben Joachimsthal 41 646 Arbeiter verlassen. Und das vorzeitig, oder nach den Ablauf der Verpflichtung oder nach den Ablauf der Straffe. Den Arbeitsvertrag haben nur 14 320 Arbeiter verlängert. Als dauerhaftes Arbeitsverhältnis haben sich nur etwa 3000 Arbeiter gemeldet.

Šachty uranového ložiska Horní Slavkov a dobývací prostory

Jámy byly číslovány postupně, tak jak byly zaráženy. Jámy déle používané, nebo jinak zajímavé, dostaly i své vlastní jméno.

Die Gruben von Uran Lager Schlaggenwald und Abbauräume

Die Gruben waren nummeriert hintereinander, so wie sie eingeschlagen wurden. Die Gruben die länger benutzt waren, oder anderweitig interessant waren,haben auch ihren eigenen Namen bekommen.

Číslo jámy Schacht Nr.	Jméno šachty Name des Schachtes	Typ jámy, účel výstavby Typ des Schachtes, Zweck des Aufbaues	Rok zaražení Jahr des Anbrechens	Hloubka dolu Tiefe des Schachtes	Počet pater Zahl der Sohlen	Dobývací prostor Abbauraum	Poznámka Bemerkung
1	Zdař Bůh	Šikmá jáma, 73°, těžba	1946	245,0	5	Horní Slavkov I.	Likvidace 1952
2	Prokop	Šikmá jáma, 77,5°, průzkum	1946	53,5	1	Horní Slavkov I.	Likvidace 1952
3	Barbora	Těžba	1948	439,5	9	Horní Slavkov III.	Šachty 3 a 4 byly propojeny i na patrech, měření výšky vody pro RD
4	Barbora	Těžba	1948	497,7	10	Horní Slavkov III.	
5	Ležnice – sever	Těžba	1948	507,0	10	Ležnice	
6	Svatopluk	Těžba	1948	452,4	7	Horní Slavkov IV.	
6a	Ležnice – Krásný Jez	Těžba	1949	172,01	2	Krásný Jez	Slepá jáma ve štole K2
6b	Ležnice – Krásný Jez	Těžba	1949	74,7	1	Krásný Jez	Slepá jáma ve štole K2
7		Těžba	1949	205,7	4	Horní Slavkov II.	
8		Těžba	1950	339,2	6	Horní Slavkov I.	
8a		Těžba	1952	287,6	5	Horní Slavkov I.	Sloužila RD k měření výše vody.
9		Těžba	1950	144,7	3	Krásno	Pomocná jáma RD, DP pro cín
10		Těžba	1950	98,5	2	Horní Slavkov IV.	
11		Těžba	1950	162,7	3	Horní Slavkov II.	+ štola Pichtova Hora
12		Průzkum	1950	49,5	1	Horní Slavkov III.	
13		Těžba	1950	117,4	2	Bošířany II.	
14		Těžba	1950	393,8	7	Bošířany I.	Na 3.patře spojena se štolou č.13
15		Těžba	1950	108,0	2	Horní Slavkov II.	
16		Těžba	1950	130,5	2	Bošířany II.	
17	Nadlesí	Těžba	1951	146,1	3	Nadlesí	Jáma ražena ze štoly č.12
18	Bošířany	Těžba	1952	308,2	6	Bošířany I.	
19	Zadní Chodov	Průzkum, později těžba	1952			----	Jáma č.1 nového revíru Zadní Chodov
20	Čistá	Těžba	1952	115,7	2	Čistá	samostatný DP
21	Krásno	Průzkum	1952	109,3	2	mimo DP	Nyní zdroj pitné vody pro Krásno

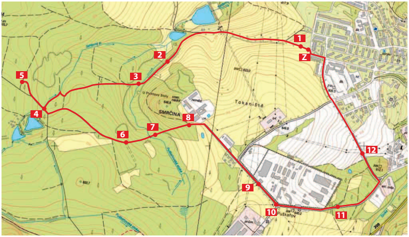

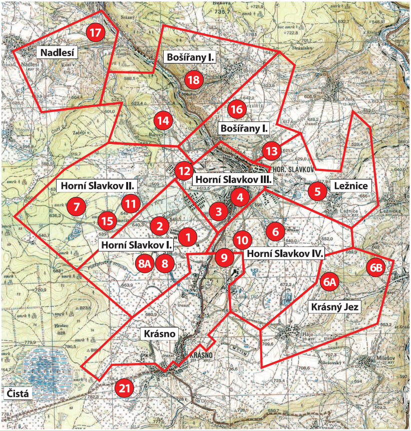

Lokalizace důlních jam uranového revíru Horní Slavkov
Lokalisation der Schächte des Uranreviers Schlaggenwald

Spolufinancováno Evropskou unií
z Evropského fondu pro regionální rozvoj
"Investice do vaší budoucnosti"
Kofinanziert von der Europäischen Union
aus dem Europäischen Fonds für regionale Entwicklung
"Investition in Ihre Zukunft"

Autoři projektu
Autoren des Projekts

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ
PERMON
SOKOLOV

Ing. Rudolf Tomíček

Podporovatelé a partneři projektu
Supporters und Projektpartner

Podporovatelé sdružení
Supporters Verein